

Szerkesztőség és kiadó hivatal
Széchenyi-utca SIMON-láz Kunz József ur
kereskedésével szemben.

HIRDETME NYEK.

előfizetési pénzek és a kiadás körüli panaszok
valamint a lap szellemi részét illető
minden közlemények sde intézendők.

Bármentetlen levelek csak ismert kezektől
fogadtnak el.

DEBRECZENI ELLENŐR.

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KÖZGAZDASÁGI LAP.

A SZABADELVŰ PÁRT KÖZLÖNYE.

Megjelen naponként, a vasárnap és péntek kivételével.

Előfizetési ár:

Helyben házhöz hordva vagy vidékre postán
küldve:

Egész évre	10 frt — kr.
Félévre	5 frt — kr.
Negyedévre	2 frt 50 kr.
Egy órára	1 frt — kr.

Hirdetési díj:

Öt-hasábospétisors egyszeri beiktatásáért 5 kr
Bélyegdíj minden hirdetésért külön 30 kr
Nyilttér 4 hasábospétisorsért 20 kr.

XIII. évfolyam 1886.

Debreczen. Hétfő szeptember 6.

174. szám.

És mi?

Ausztria-Magyarország és Németország csak akkor támogathatnak Sándor fejedelemet nyomatékkaival és határozottan, ha e támogatással saját érdekeiket nem kockáztatnák jobban, mintha a fejedelem sorsára hagynák. Hogy egy esetleges Osztrák-magyar és orosz háború alkalmával Németország kezei a francziák által megleanének köve, az bizonyosnak tekinthető, Franciaország pedig van olyan hatalom, hogy az egész német haderőt el ne foglalná. Kérdés most már, hogy mit csinálna Olaszország? Nem ha ználna-e főt az alkalmat, hogy a régi tervet keresztül vigye? Mit csinálna a török és a román? Románia nem támadná-e meg Erdélyt, s az orosz nem riasztja-e a törököt Ausztria-Magyarországgal, amely Ausztria-Magyarország esetleg még kárpótlást sem igen adhatna neki A zsiában, mint ezt az orosz megtehetné?

Mind ezek oly kérdések melyekkel a diplomaciának számolnia kell, kiváltképpen a megmondolija, hogy mikor a dolog kenyértörésre kerül az angol a kétkulacsos szerepét szokta játszani, noha nem valószínű, hogy azt cselekedné most is. Lehetetlen azonban nem lehetetlen. Jöhetne pillanat, melyben Oroszország Angliát azsiai engedelmények által lekenyerezné, sőt fordulhatnának a körülmények, hogy Németországot is megnyerné, aminthogy a szövetségek háború alkalmával, mióta világ világ van, mindig a fegyverek szerepe szerint szoktak váltakozni. Így gondolkozik pedig saját érdekében Németország is, mert hiszen az sincs megírva, hogy Eranciaországgal szemben minden körülmények közt ő legyen a győztes, s egy vereség esetében, okvetlen felbomlanék a német egység.

A kik nem gondolkoznak, csak rokonszenyük avagy ellenszenyükből indulnak ki, azok előtt mi sem könnyebb mint a Sándor fejedelem pártjára állani, s ha kell, háborút üzeni az orosznak. Csak hogy a Bismarck lapja szerint, Sándor fejedelem mégcsak egy ember, s noha Bulgária megette állhat, az ő 50—60 ezer emberével, európai háború esetén egyik nagy hatalmat sem tudná megmenteni.

Ausztria-Magyarországra nézve a kérdés már fontosabb és életbevágóbb. Nekünk mindenképpen rajta kell lennünk, hogy a hangulatot mely ma a Balkánon uralkodik, a magunk érdekében használjuk fel; nem téveszthetjük azonban szemelől, hogy az Európában uralkodó viszonyok közt csak is saját magunkra támaszkodhatunk, s így a legnagyobb körültekintéssel kell megtennünk minden lépést. Egy elhamarkodott avagy elhibázott lépés kepezébe vezethetne.

Az hogy Szerbia félig-meddig jó barátunk, hogy Bulgária is azzá lehet, még nem elég az üdvösségre. Ezeket maga Montenegró és Románia ellensúlyozhatná. Nekünk tehát még más tényezők, egyebet mint amit az ész tanácsol, hogy: két rossz közül a kisebbik rosszat választjuk.

Tény, hogy az orosznak Bulgáriába való vissza kerülése reánk nézve kedvezőnek nem mondható, de mindenesetre kedvezőbb mint amilyen egy kéres kimenteteli háború selye lenne. Az oroszok visszatérése Bulgáriába, a berlini szerződés által kejeitől azon normális állapot, mely maga Sándor fejedelem fellépése által let megzavarva. Folytatása az orosz vakondok munkának, az a akosko-

dás teljes diplomaciai harcnak és a fegyveres békének, melyet még kibírunk valameddig, prolongáljuk a határozott nagy uszorával, és reménykedünk. Reméljük a viszonyok jobbra fordulását a magunk javára, s noha ugyan ezt reményli az orosz is, a vers vége még is csak az: hogy mindenki legutójjára szereti hagyni a meghalást.

Tisza Kálmán miniszterelnök Ostendéből Budapestre utazott. Tisza miniszterelnök, kiknek eredményes fúrdozását a legkedvezőbb időjárás elősegítte, eredeti dispozicióinak megfelelőleg szept. 6-án este fog Budapestre érkezni. A miniszterelnök utjában rövid ideig Brüsszelben s csak egynéhány óráig Bécsben fog tartózkodni.

A bolgár események.

A fejedelem bevonulása Szófiába.

A lakosság lelkes örömköltésai közt, a konstantinápolyi hosszú országúton a fővárostól három kilométernyire kivonult szófiai nép kettős sorfala közepett tartá Sándor fejedelem fényes kísérettel, követe hű csapataitól és hosszú kocsisortól, bevonulását Szófiába.

A székváros és környékének előkelői kocsi, lóháton, egész a Grubljane melletti Iszkerhidig a fejedelem ele meutek, s ezekhez csatlakozott néhány konzulárius attasché és Gabban effendi, a kelet-ruméliai bizottság tagja.

Pontuan 11 órákor oda érkezett a fejedelmi menet, mely esendőre-apatból, egy század lovas testőrgárdából és hosszú kocsisortól állt. Az első kocsiiban Sándor fejedelem Stambuloval, a másodikban Ferenc József herceg a fejedelem öccsége Riedes eludvari őrseiben állt. A szófia előkelők mintegy 30 fogaattal csatlakoztak az udvari hintókhoz.

A fekete uton Grubljane és Szófia közt, Szlatina Hannál igen előkelő közönség fogadta a fejedelemet, közöttük sok hölgy, az idegen diplomaták nejei, Strazenszky gróf osztrák-magyar alkonzul, Deir aux osztrák magyar attasé, Nikolajev eredes hadügy miniszter, Menges kabinet-tanácsos stb. Ugyanott várakozott a fejedelemre pompásan felszerelt lovas paripája.

Mikor az udvari hintó megállt, Nikolajev, Radoszlavov miniszterelnök és Menges üdvözölte a fejedelemet, ki mindhármukat megcsoókta, Menges kabinet-tanácsos neje pompás bokréttal nyújtott át a fejedelemnek.

Sándor és az összes jelen voltak mélyen meg vanak hatva. Sok szem könybeáradt. Miután a fejedelem a többieket is köszönté, felállt a paripájára. Ötözeke fényes bolgár tábornoki egyenruha volt, mellét számos readjel díszítte, ezenfelül a bolgár Sándor-rend nagy szalagját viselte. A fejedelem hatalmas, imponáns alakja az egész környeztetből kivált. Az egész óriási embertömeg, mely Szófiáig elállta az utat, már messzire megismerhette őt fehér kalpagarától s pompás ebér tolibokréttájáról. Mindenfelől dörgő hurrah kiáltások hangzottak feléje.

A közön ég szünetlen üdvözlései közt gazdag dísz: öltözött kísérete élén lovagolt a fejedelem a csapatokhoz, melyek szél s hadsorokban valának az ut hosszabán felállítva. A csapatok oldalán Popov őrnagy tiszteleggett katonásan. Összesen öt gyalogezred (közte a Sándor ezred s négy kelet-ruméliai ezred) vonult ki két üteggel (4—4 ágyú) és lovas-sággal.

A fejedelem Popov őrnagyot is megölelte és megcsoókta. Szünetlen családiasan köszönté az összes zászlóaljparancsnokot. Aztán végig lovagolt az összes csapatok előtt s mindegyik csapatot-néke harsány, messzeshallható hangon ez kiáltá: „Zdravete vojnicai!” (Katonák, legyetek üdvözölve!) Mire a katonák ezt fel-iték: „Zdravie jeja-lem vase visocautsvo!” (Légy köszöncse nr!) Ezenfelül a fejedelem minden egyes ezredhez így szólt: „Szivemből köszönöm a házam és a haza iránt tanu-itott ragaszkodástok és hűségteket.” A kelet-ruméliai ezrednek arcvonala előtt még ezt is mondá: „Nektek kiválón köszönöm a személyem iránti ragaszkodást és szeretetet.” A fejedelem szavait szakadatlan hurrah kiáltásokkal fogadták a csapatok. A zenekarok rázendítették a Sándor indulót s az ágyúk üdvözléseket hallattak. Ez az óriási vihára az örömmel

megragadó látvány volt s feledhetlen lesz mindazok előtt, kik a bolgár nemzet hődelatanak tanui voltak.

Ezután a csapatok a fejedelmi kíséret-hez csatlakoztak s a menet lépést vonult be a fővárosba egész a nagy diadalkapuig. Közbe a tömeg folyvást hurrahkiáltásokkal köszönté a fejedelemet, a zenekarok pedig nemzeti dalokat játszottak, milyen pl. a „Sumi Marica” s a „slivnicai induló”. A diadalívvel Slaveikov szófia polgármester a közönségnek élén köszönté a fejedelemet, kit az üdvözlések szóhoz jutni se engedtek. Ez a Slaveikov fia a hasonló nevű regenségi tagnak. Ott volt a küldött-ségek közt a szófiai zsidó község elöljárósága, — fehér ruhás lányok, a tanítóképző intézet növendékei s több előkelő hölgy babérbokszorukat és bokréttakat nyújtottak át a fejedelemnek, ki csak némán integetve fejezhette ki köszönetét, mert az embertömeg lovasul sodorta el magával. Sokan a ruhája szegélyét s a paripa aranyhímzésű voros nyeretakaróját csókolták.

Igy vonult a menet végig s szobranje stilszeru palotája előtt, végig az óvárosban egész a székesegyházig, melyek torayában valamenyi harang szólt a fejedelem üdvözlésére. A templom kapujában a papság élén egyházi díszornátusban, fején aanyos mitravai Kirill metropolita, a lázadó Klement helyettesítője várt a fejedelemre. Kirill macedonai Skopljába való főpap, de számtalékonnan most Szófiában él. A papság égő gyertyákat tartott s ugy kísérté a fejedelemet a szentélybe trónemlvenyég. A templom megtelet zsufolással. Az ünnepies haladó istentisztelet alatt a fejedelem feltűnőleg halvány és komoly volt.

Istentisztelet után a fejedelem ismet léra ált s kíséretével a palota kapuja elé a Sándor tere ment, hol a csapatokat elléptette maga előtt. A diplomáciai képviselői, a tiszti kar, a Szófiába érkezett magyar armagénások s a bolgár polgári tisztséviselők már korábban csoportokba álltak itt. Altalan feltűnt a német követ helyettesének, Saldern követéségi tanácsosnak elmaradása az ünnepről. Bogdanov orosz konzul már jókor reggel elutazott Szófiából. Ellenben az angol követ ki ma érkezett ide teljes gáában jelen volt ugyan, de nem hivatalos egyenruhában, hanem csak polgári ruhában.

A fejedelem üdvözölte a neki személy szerint ismerős diplomatákat, az ismeretlenek pedig bemutaták magukat. A csapatok ellepése után a fejedelem megtekinté a saját testor ezredéből kivonult diszszázadot, a parancsnokot megcsoókta s a katonákat erős hangon pár szóval üdvözölte, mire a század hurrahkiáltással felelt. Mi alatt a fejedelem leszárt lovaról, a polgár tisztek tömege vette őt körül. A fejedelem valamennyit a palotába szölitá.

Itt első sorban a diplomaciai testület, azután a tisztikar, a polgári tisztséviselők kara s szobranje tagjai, végül magyar vendégek mentek a díszterembe fogadtatásra. A papságból e szertartáson senki se vett rés t.

Az isteni tisztelet után a metropolita a következő szavakat intézte a fejedelemhez: „Hálát adok istennek, hogy viszszerterélt te, a ki ennek az országának csak dicsőségét és hirt szerzettél, te, a ki olyan fejedelem vagy, a ki minden nép büszkeséggel tekinthet. Veled van a nép, veled él és hal néped szeretete. Adja Isten, hogy imáink meghallgatassanak és hogy veled együtt boldogan tovább élhesünk.” — Sándor e szavak által láthatólag meghatva, mélyen meghajolt a metropolita előtt. A jelenet ünnepessége meghatott mindenkit, úgy, hogy egy pár pillanatra mély esőnd állott be, mire előlépett egy másik pap és harsány messze hallható hangon háromszoros éjént kiáltott Sándorra. Az erre következőt „Amen” után a fejedelem elhagyta a trónt és megcsoókta a metropolita által nyújtott keresztet, melyen meghajolt a metropolita előtt és fogadta a béke csókját. Ezután a konakba lovagolt. A városban az orosz kivételével, az összes konzulok kitűzték a zászlót.

Az újabb táviratok következők: Bukarest, szeptember 4. A főhivatalos „Vorotza Nationala” a romániai ügynökök

jelentései alapján írja: Sophiában, Tirnovóban, Widdinben és Plevnában haditörvény-székek működnek. A widdini helyőrséget Uzunoff őrnagy vezetése alatt Sophiába hívták az ottani helyőrség erősítésére. A fejedelem biztonságára új testőrszázadot alakítanak. A sophiai rendőrséget teljesen újból szervezik. Az idegen kalandorokat, kik a bolgár székvárosban tömegesen vannak együtt Sophiától tömegesen fogják kiutasítani.

London, szept. 4. A Bismarck harcseg és Giers közt folytatott értekezlet eredménye formális írásbeli conventio alá jába foglaltatott. E conventio, mely Oroszország és Németország teljes egyetértését constatálja nemcsak Bulgániát, hanem egyéb politikai kérdéseket illetőleg is, az osztrák-magyar kormány kieligítése végett teljes mértékben respektálja Ausztria-Magyarország érdekeit és viszonyait a Balkán-félszigeten. Egy magas állású egyéniség biztosítása szerint a béke legalább két esztendőre biztosítva van.

Az angol külügyminiszterium a napokban az angol nagykövetekhez jegyzékét intézett, melyben kifejtetik, hogy Angliának a legutóbbi bolgár eseményekkel szemben elfoglalt álláspontja nem lehet más, mint a mely a berlini szerződés és általában a nemzetközi jog szempontjából foly.

Orosz ügynökök azt a hirt terjesztik, hogy Sándor fejedelem már gyakran, sőt a szerb-bolgár háború alatt a legalázatosabb táviratokat intézte a cárnak, a melyek tartalma egyáltalában nem egyezik meg a fejedelem azon nyilatkozataival, a melyeket nyilvánosan tett. („N. Fr. Presse.)

Pétervár, szept. 4. A cárnak Sándor fejedelemhez intézett távirata, ugy a mint azt a bécsi és általában a német lapok közölték, rosszul van fordítva. Tartalma az eredeti szövegben, nem olyan rideg. Növezesen az eredeti szövegben sincsen ez: „Fenséged tudai fogja, hogy mit kell önnek tennie” hanem ez a mondat így hangzik: „Fenségeden áll annak elhatározása, hogy önnek mi a teendője.” A német fordításban a cizmezés is elmaradt. Az így hangzik: „Bulgária fejedelem ő fenségének Filippopolisban.” Kitűnik ebből, hogy a cár nem szünt meg elismerni Sándor fejedelem kormányának törvényességét.

Szofia szept. 4. A tisztikar fogadása alkalmával a királyi palota dísztermében megragadó jelenet történt. A tisztekhez, a kiket a diplomaciai kar jelenlétében fogadott a fejedelem, látható fölindultság mellett, miután Mutkurovot és Popovot szívélyesen megölelte és megcsoókta, a következő beszédet intézte: „Köszönöm önöknek, irányomban tanusított tisztelettel, a mit az árulóktól szenvedtem nyenyhíti. A czártól mainapon vett távirat szavai szerint én a haza üdvéért megakadályul szolgálók; hát én nem fogok késmi a haza üdvéért magamat föláldozni.” E szavak, a melyeket könnyezve, fuldokló hangon mondott, a tisztekre mély hatást gyakoroltak. A perczekig tartó általános megindultság után Popov így válaszolt: „Egyedül te benned látjuk a haza függetlenségének biztosítékát. Töled nem is mozdulunk utolsó lehelletünkig!” A fejedelem alig érhető hangon válaszolt: „Semmit sem fogok tenni a hadsereg kívánsága nélkül.” A felkésedés a városban óráról órára nagyobb mérvet ölt. Este az egész város fényesen ki van világítva.

(A mai híreket „Legujabb” rovatunk táviratai hozzák.)

Előleges színházi jelentés.

Van szerencsém Debreczen szab. kir. város mélyen tisztelt közönségével tisztelettel tudatni, hogy a tekiatetes városi tanács a jelen őszi évadtól számítandó három évre engem tisztelvén meg Debreczen város színházának igazgatásával, társulatommal f. szeptember hóban megérkezem, s szorgos előkészületek után szombaton, szeptember 25-én ünnepies díszszel megkezdem előadásimat.

Társulatom kiválóbb tagjai a következők:

Nők:

Ágh Ilona társalgó,
Békassy Róza, naiv, szende és soubrette,
Ellinger Ilona, naiv, szende és énekes-soubrette.

Halmayné Emma, népszínmű és coloratur énekesnő.

Lászyné Etel, hősnő és drámai anya,
Locsarekné Gizella, operette comika
Oláhné Henriette, vígjátéki anya és comica

Órley Flóra, népszínmű énekesnő és operette soubrette,

K. Rostagné Irén, fiatal hősnő és társalgó
Tolnainé Róza, szende, naiv és fiatal hősnő.

Férfiak:

Andorfi Péter, operette bouffé és comicus,
Haday Sándor népszínmű és operette bariton.

Halmay Imre, intricus és társalgó
Mándoky Béla, jellem és apa.

Molnár Antal, kedélyes és jellem apa, operette bouffé.

Molnár László, hőszerelemes és társalgó.
Szánthó Lajos, társalgó, comicus és ügyelő.

Tolnai (gróf Pest-tics) Andor, szerelmes, társalgó és bonvivent.

Valentin Lajos, operette tenor és titkár.
Vedress Gyula, intricus és jellem apa.

Zilahy Gyula, bonvivent, naturbursch és szerelmes.

Rendezők: Nagy Vince, igazgató és Vedress Gyula.

Karmesterek: Bilog Károly és Orbán Árpád.

Az énekkar: 14 férfi- és 14 női tagból áll, köztük több oly taggal, kik mint szereplők kiváló sikerrel működnek.

Zenekar: a helyben állomásozó 39. számú gyalogezred teljes és megérsített zenekarát voltam szerencsés megnyerni.

Festő: Goldstein Nándor; sugó: Czeglédi Andor; ruhatarosok: Püspöki Imre és Witkovszki Imre.

Jegyarulót pénztáros: Hoffmann Károly. A bérlet a megnyitót előadással veszi kezdetét, s igen kevés kivétellel a összes előadások bérletben fognak megtartatni, kiváló figyelemmel a páros és páratlan számú bérlelre.

Bérletárak:

Idénybérlet nyolcz bérletre (160 előadás): Családi páholy 600 frt. Alsó- és középpáhol 420 frt. Felső páholy 260 frt. Tálmassék 100 frt. Elsőrendű zártszék 80 frt. Másodrendű zártszék 60 frt.

Kisbérlet (20 előadásra): Családi páholy 90 frt. Alsó- és középpáhol 60 frt. Felső páholy 40 frt. Tálmassék 15 frt. Elsőrendű zártszék 12 frt. Másodrendű zártszék 8 frt.

A mult évi tisztelt bérlelők elő jogai f. hó 10-ig fenntartanak, azontul mások igényei fognak kiegyittetni.

A „Debreczeni Ellenőr“ tárczája.

Megosztott szív.

(Elbeszélés.)

Vértesi Arnoldtól.

II.

(Folytatás)

Nyájas idilli kép volt, mely bevészte magát lassanként a lélekbe. Az est oly enyhe volt, a levegő oly tiszta és világos, a hold fénye fényben ragyogott, a kis parasztházak megvilágított homlokai olyaunk látszott, mint ha alabástromból lett volna kifaragva, az országot végig be volt hintve fehér porral, mely közé rezgő fekete árnyékokat rajzoltak a fák és házak. Szeszélyesen váltakoztak s élesen váltak el egymástól a fény és árny. Oly világos volt, hogy csaknem olvasni lehetett volna.

Tibor meg-megállt. Ugy érezte, mintha lelkében is megvilágosodott. Mintha újra elfoglalta szívét az az édes érzés, melyet o y sokszor érzett, midőn estéknél a szép gyermekeleánytól jövet végigment e susogó akácok közt. Az az érzés, mely elfelejtett vele mindent, multat, jövődőt, a szív sajgó sebeit, a szenvedély szakgató fájdalmát, a csalódás keserűségét.

Igaz, hogy csak percekre felejtette el mindent; de miért ne felejtene e örökre? Miért ne ragadná meg a mentő horgonyt, melyet a sora kínál? E kedves ifjú leány csendje mellett el fog felejteni mindent. Miért ne szoritáná kezébe azt a kedves kis kezét? Miért aggódik? Miért haboz?

A múltnak vége; el akarja temetni még emlékeit is Tibor. S e kedves kis kéz segítini fog neki, hogy eltámassza mindazt, a mi még

Bérelni lehet naponként a. e. 9-12-ig és d. u. 3-5-ig a színházi irodában Foltényi Vilmos úrnál.

Színlepkéret egész évadra: 1 frt. 60 kr. Bérelni lehet a színlapostónál és a színházi pénztárnál. A 1 színlepkéret kéretnek a fizetősor aláírásával ellátott nyugtatót követelni, s a bérelti könyvecskébe nevüket saját kezűleg bejegyezni. Megnyitót előadásul színpadot minden más színpadot megelőzve:

I. László király

Melodrama 4 felvonásban. Czákó Zsigmond és Vörösmarthy Mihály után színpadalkalmazta Molnár György. Zenéjét írták Lányi Ernő és Orbán Árpád. Felhasználom az alkalmat arra, hogy magamat s társulatomat a mélyen tisztelt közönség kegyes pártfogásába ajánljam ígervén hogy szerény tehetségünkhöz mérten azon leszünk, hogy a debreczeni színház jó hírnevét méltóan képviseljük, s lehetőleg emeljük.

Debreczen, 1886. szeptember 5-én

Tisztelettel

Nagy Vince, színigazgató.

Napi hírek.

— Kinevezés. A debreczeni m. kir. pénzügyi igazgatóság, Zádor Mór III. oszt. illetékeséi számszámított, a debreczeni m. kir. adóhivatalhoz IV. oszt. adótitkárát nevezte ki.

— Lövészet 1886 Szept. 5. tartott lövészet eredménye Dnyat nyertek legjobbmélylövészel Budahazy Miklós I db 2 fős tallért; legtöbb körilövészel Veszter István I db 1. fős tallért.

— Tisza Kálmán, mint nagyapa. Örövendetes családi eseményről értesítettek az Osztenben fűdőző Tisza a miniszterelnököt. István fiát, ki tudvalevőleg tavaly vette feleségül Tisza László Ilona leányát: felesége egy egészségeses fiúgyermekkel ajándékozta meg.

— Debreczeni főiskola. Orosz István tanítóképződék új tanára, f. hó 12-én tartandja székfoglaló értekezését. — A pót- és javító érettségi vizsgák f. hó 2-án tartattak; 28-an jelentek meg, kik közül 6-an újlag pótvizsgára lettek utasítva, a többiek éretnek nyilvánítottak; ezeken kívül még egy teljes érettségi vizsga volt ma e hó 6-án.

— A deb. izr. hitközség tegnap közgyűlést tartott s a képviselő testület bizsók választását megerősítette. Dr. Bárány József hitközségi megválasztása tehát már bevégezett tény. A hitközség tagjainak érdemül meg kell említenünk, hogy a választásnál 38 szót volt ellene és 196 mellett. Ez a szamarány legfényesebben igazolja, hogy Debreczenben az egyesült hitközségnek szép jövője van. Ma már a midőn aranylag rövid idő alatt rendszeres iskolát, fűdőt létesített s egy magyar hitközsök alkalmazását tényleg fogantatotta, nem lehet kételkedni abban, hogy a többi küzött célokat is mind elérni. A legnagy közgyűlésnek még egy más érdekes tárgya is volt. Kohn Adolt alelnök leköszönése folytán az alelnök választása Megválasztatott Kátz Jakab 158 szavattal fűdőző Mihalóy 65 szavattal ellenében.

— Tancztanítási jelentés. Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására juttatni, hogy tancztanítási óráimat, az ev. ref. egyház leánynevelő intézetében f. évi szeptember hó 15-én megkezdem. Nővédekemet és évadon a két osztályba sorozom; kezdőket és haladókat külön-külön tanítok,

fölmaradt egy szerencsétlen, esztelen szenvedélyből. Ez artatlan gyermek mosolya, csevegése élűzi a kísértetet, mely olykor még megjelenik.

— Miért haboznám még mindig? — biztatja magát Tibor. — Az ég küldte őt nekem, az angyalt a démon ellen. Miért utasítán vissza?

Ajka ezt suttogja, de lelkében foyvást fölelekedik egy másik hang, iutó, óvó, tiltó hang: nem szabad ez artatlan ifjú leány sorsát a te sorsodhoz kapcsolni, az ő szívét a te kiégett szivedhez.

Két ellenkező áramat küzd Tibor szívében; az egyik, mely visszatartani igyekszik, a másik mely előre negatja.

— Ne csud meg ez artatlan gyermek — szól az egyik hang.

— Miért ne fogadná el a sorsától annyi boldogságot, a mennyit ad? — mondja a másik hang. — Csak bátran! Ne rettenj vissza. Erzsike boldog lesz. És te is.

Erzi Tibor, hogy nem egészen igaz, de ámitja vele magát. Boldogok lesznek. Igen, igen. A régi szenvedély végkép elhanyagolt szívében, a kisérő szellem nem jelenik meg többé; csöndes, megelégedett családi élet mosolyog Tibor felé, szenvedélytelen, csöndes élet.

De hiszen mit is keresne a szenvedély a házasságban? Anna, a romboló indulatnak nincs helye a nyájas idylli keretben. Nélküle teljesebb, igazabb a boldogság. Ez a csöndes, édes, jótékony érzés, mely Tibor lelkét betölti a szép ifjú leány közelében, ez az igazi boldogság, ez lesz a családi élet alapja.

— Szívem nem ver lázasan, ha közelbe jövök, érdekeim nem bámolnak el, de végtelen jól esik, ha lathatom őt, ha beszélni

őrákat adok naponta 6-7-ig még pedig hétfő, szerda és péntek napokon a kezdőknek, kedd, csütörtök és szombat napokon a haladóknak. A tanfolyam tait f. é. decz. hó 4-ig, tandíj egy növendékért 10 frt az egész tantolyamra. Beiratások elfogadtatnak az intézet növendékei részére tek. Dóczy Ged-ön igazgató úrnál, továbbá ifj. Csáthy Károly ur könyvkereskedésében és lakásomon kis szappanos utca 409 sz. Ez alkalommal bátorodom a n. é. közönségnek jelenteni, hogy több tanítéletben, úgy szinte magánháznál is fogok tanítani. Debreczen 1886 szept. mber hó. Teljes tisztelettel Alföldy Károly táncztanító.

— A városi realiskóban a tanulók felvétele már a mult heteca csütörtökön befejeztetett. Fölvétetett az I osztályba: 70, — a második osztályba: 39. — a III. osztályba 38. — a IV. osztályba 20. — az V. osztályba 7. — tehát az öt osztályba összesen 174 tanuló. — Küönösen az első osztályba való fölvételre oly sokan jelentkeztek, hogy az igazgatóság 8-10. jelentkező tanulót henytelen is volt elutasítani, mert már egyáltalán nem jutott nekik hely az iskolában. — Az idén a beírás általában véve igen sok gondot okozott a tanári testületnek, mert a rendelkezésre álló szűk helyiségekbe többet nem is lehetett volna fölvenni. Bizony nagyon is itt volna már az ideje, hogy törtenék valami a realiskola ügyében, s hogy a városi hatóság sürgösen megtegye az államosításra a szükséges lépéseket. Azt hisszük ezt épen a közönség érdeke is megkívánja, mert bizony mégis csak különös az, hogy Debreczenből a helybeli szűkös is vidékre kénytelenek gyermekeiket iskolába küldeni.

— A mit szivesen látunk. Szivesen látjuk a munkást, ki hírlapot olvas; az uri hölgyet, ki nem szégyel kocarát viüni; apát, ki gyermekével sétál; postgas arcza ifjút, tisztán öltözött pontosleányt, hamis ékszerrel nélküli hivatalnokot, ki estéknél virg-csokrot hoz haza nejenek; kereskedőt, ki udvarias a szegény asszony iránt, ki gyermekével karján, csak néhány garas árát várol; ruhavariánót, kinek elég tudományos képzettsége van, hogy testhez aló ruhát birjon készíteni, anélkül, hogy megakadályozza lélekzúskét; fiatal nőt, csinos, tiszta otthonában és fiatal apát első fiával.

— Biederman József debreczeni nagykereskedőnek, a nagy. kir. államvasutak brassói pályaházától Brassóba, s innen Keresztényfalva és Rosnyón át Zsinestig, továbbá Brassóól Bicsfalva és Hoszúfalvát at Zajzon vezetendo gőzmozdonnyal köztúli vasutvonala mult évi aug. hó 10-én 26,664 szám alatt kelt rendelettel megadott előmunkálati engedély még egy további évre meghosszabbítottat.

— „A fogas.“ A „D. N. E.“ beszéli el a következő szellemes tréfát: Ki ne ismerne városunkban az örökvidám ifjakait, jó Tordai Gábort, a kinek kifogyhatlan humora mindig beszélt magáról. A mostani dalnappely után történt, hogy hazajöven, utjába ejtett Balaton Fűdőt s itthon találkozávan Z. J. barátjával, elbeszélte élményeit. „Nem hoztál egy kis balatoni fogast? kerdi Z. Hoztam biz’ isten én volt ra a felelet, maradj itt vacsorára, szivesen látalak ra. Z. barátunknak sem kellett ezt kétszer mondani s az éhes gyomor azon kárjzeretével, melyet az egészen friss, vadúdi balatoni fogas gyakorol az iunyezekre, foglalta el a T. barátunk vendégszeretető asztalánál a helyét. Még a kappansüt sem izlett neki s a szívélyes kínálgatásra mindig csak azt felelte: „J o b b r a v á r o k.“ Végre megérkezett a pillanat s a házigazda azon parancsára:

hallom. Hogyne lennék boldog, ha enyimnek mondhatom őt egészen?

E gondolatok alatt haza ékezett, Egy óriási nagy lompos fehér kutya jött előve farkcsóvalva, senki más.

— No, no, öreg Száva, — szólott hozzá Tibor, megveregette hátát, — abba hagyjuk a remete-életét. Asszonyt kapunk a hazhoz.

III.

Már fjétl is rég elmúlt s Visontay Tibor még ébren volt. A sarok két ablakból világosság sugárzott ki az ócska redőnyök hasadéka közt.

Furesa ember az a Tibor! — vélte a mulatságról hazatérő komposszeszorátus.

Ott hajtottak el kocsijak a Tibor háza előtt s Kerecseny Micu, a ki többet talált ma inai, mint a mennyit megbirt a természet és most sehogy sem fért meg a bőrében, el is kurjantotta magát, hadd hallja az a jegesmedve, hogy vigan vannak.

S ha majd a Ladányiék háza előtt hajtának el, akkor még nagyobb kurjant Kerecseny Micu, hadd hallják azok is, hadd hallja az egész világ, hogy vigan vannak és nem busul senki.

Nem ám. Különösen nem busul Kerecseny Micu. Azért hogy bizonyos kisasszony bizonyos jegesmedve kedvéért itthon maradt, azért nem verte senki falba a fejét. Nem bizony. Es Kerecseny Micu annyit tánczolt, hogy most már nem bir megállani a lábán s kering vele az egész világ.

Azt mondják, hogy a bortól. Nevetséges! Neki nem árt meg a bor és nem is azért itta, mintha busulna, hanem hát csak barátságból. Ugyan miért busulna? A kinek a jegesmedve tetszik, hát csak tessék, Kerecseny Micu nem avatkoz bele. Ő jól mu-

latozott, pompásan mulatott; soha sem mulatott még ilyen jól. S ha bizonyos kisasszony azt hitte, hogy néküle nem is lehet jól mulatni, hát csalódott s ha azt hitte, hogy kivüle nincs is több szép leány a világban, hát még jobban csalódott. Es Kerecseny Micu most azért is kurjant és neki nem tilthatja el senki, hogy ne kurjantson.

Igen, igen ha majd a Ladányiék házához érnek, még jobban is fog kurjantani. Ne akarjak neki befogni a száját, mert ő nem részeg és tudja, hogy mit csinál és nem ijed meg attól a jegesmedvétől, a ki ott bent pistog a lampa mellett a varlangjában.

Kerecseny Micu nem is tudja, hogy mit akar itt ez az ember? Miért jött ide ez az ember? Nem közéjük való s jói is tenet, ha visszamenne oda, a honnan jött, a mint hogy vissza is fog menni, semmi kétség abban, hogy visszamegy, habár bizonyos kisasszony könnyes szemmel is fog utána nézni. Sőt épen azért. Az ilyen jöttmenteknek az a szokásuk.

Itt mar igazán befogták a kocsin ülő cimborák az elkeseredet ifjú száját. Senki sem szeretete Visontay Tibort. Gyermekkora óta ritkán látták, városi ember lett belőle egészen, de azért jöttmentnek mégsem mondhatni.

— Hallod, Micu? — szólott az egyik cimborára; — Visontay az azért mégis, asármít beszélsz.

— S ha egyszer igazán megtelepedik itt köztünk s megszokja ezt a kerti bort, csak olyan jó cimborára lesz belőle mint akárki, — todtotta meg a másik.

— Es hallod, Micu, nem lesz épen nagy szerencsétlenség, ha Ladányi Erzsikét el is veszi, — vélekedett az előbbi.

— Ha elveszi? — rikantott Kerecseny

lett az első beérkező A program szerint dolin verseny pályára kevesebben v a 10-fő rendező bizony talában csakugyan tö tott, nem csak ezen, családokozott. Valóban érdemet volna meg a ifjuság részéről. Epon ken kifejeznük azon lévő versenyzőért, ki érkezett meg lónaton letről s kezének is fű kötött, még is beitt linba. A kitűzött 10 díjért összesen hatan es Sagar Gyula, Hollóss Balogh Béai és Berec S z u t o r F. ért be, másodikkak Bakos Ká Hollóssy egy szandó egyszerre harmadikkul s e n y r e két csapat S z u t o r Ferenc, M C s á t h y Ferenc, a László, Balogh Béai e nevet a jury pennaja.

A „Futar“ gyengén fű da, mikor a két evező nitgatta a lapát ké B e r e c z k y. A fű meg a 10 frankos arany versenyre a biró annyi embert összerak két csolnak fusson. A vállalkozott egy lélek nem volt. Addig bűd Balintot, hogy elszan O is evezőt vett jó m tan ketten ketten m Ferenc és Hollóss J es J a n o s s y Z o t a első arany díjert. A p dött a két csolnak és odait fordult, miatt elönyt nyertek; úgy h az első díj reményeire Legnagyobb érdeklőd g y e k s a a d o l i n s maudik számnak már kism jelentkezik; ped ülnek azok a kisasszo nyennap lehet latnu dnyadon végig siklunk A bíráló bizottság (C muel, Polony Andor remeltemeni, s folyton fele függesztve kíván s ó n. Mar elmarad a v szabad neki. Polony A a róza, gyöngyszurk rancs, amarant, vörö vényeket és egymás ut válara. Azok tiltakó kénysszereszköz elen. nik és egy csomó ifjú lony Andor partjára a toszok végre is meghajol. A győzelem reményeben unek sanolitecaba: Ida és Irma, és Kapcsy.

Elsőnek érkezett vissza másodiknak U j v á r i Az első díj volt 10 fre czukort-rtó, tele rakva második egy ezüst cse nos háztartási czikk. G l ó s, még a csengő is.

nyokát minden oldalról köszöntötték. Végül jöt Tizenöt éven aluli kis

Micu. — De én azt mo el. En mondom.

— Már miért ne vonitva az egyik ezü a Sokat ittal, Mi a másik.

— De az eszemet a mellet Kerecseny M duk, hát tudom s ha tudná azt, nem kompro az egész világ előtt.

— De hát mit tud cimborák.

— Azt, hogy ez a mindig a holdvilágot s tudt magának szemelni asszonyt.

— Du-gazdag ma tottak föl banulva a c z — Azt hát s bizo Eyon fölsül a számitásá — Beszélj már vilá — Világosan? E ban beszélni? Ez az em kodott jaj Aranyhegyi — Az Aranyhegyi Azokról a zsidókról be — Azokról. Félmil leány.

— No, no, talán u — Ha nem lesz is len gazdagok. Es ez a zsidó megvette most itt ban a Sárvári Lucz gró nap hallottam, hogy a zódést.

(Folyt.)

egy hosszú tálon
nal készült ruha-
lt ki csak akkor
ult a balatoni fo-
most jött a java:
yan balatoni fogas
balaton-füredi fogas
balatonyi hely-
balaestélyen nyerte
hozta hazá, mint
Hogy aztán Z. J.
altala annyira mel-
nem szól a krónika.
ny. Debraczen vá-
rize (Pardon a széke
Nem hiába, hogy
városbíró; az
szélén) a „csolna-
egyénekként. Az a
iznek bizony csak
olyan nagy és vi-
artjan esztendőben
a loosgo hűtámom-
Pedig esztendőben
a nagy dobót a
asenek fére érteni)
ador, szorgalmasan
gy szíves lampi-
enyelveleg járszani
a partokon mag-
ny zenével csolna-
ülnek össze; a ta-
ld leher sugárból
ni be. A ki pedig
zerü élvezetekbe,
materiálisabb módon
terü gyékényesítőre
torro fonatossal
sen sült malacz
akar borral nyom-
Hát még a csol-
ellemesebb évek!
irágit szerelmek
zni, kik egy egy-
gy két könnyű
havadva szedték
esitt a mama már
— és a mamak-
Milyen csalogató
line, a d-
van keresik tel-
nt a nagyerdő-
csak ott van
tögyfa csoportok,
el. Ezekről nem
ó a maga ked-
sszában szétter-
De ne pana-
bb emlékezzünk
apra, mikor ezen
onon (!) kérem,
szedült az élet,
száz kék, barna
den csolnak, san-
rizen nimbalóztott.
rsenyre a
zámval gyűltünk
ülöhelyeket mind
Öttük a férfiak
gtöbb az arany
i Andornak mo-
szembe, ezt a
nakra ült, hogy
egjelölje a ver-
a verseny. Vun
Kívül a jegyző-
on, sűrű elől-
közönség. Leg-
aiknek kényelmes
art. Még a la-
nukban, míg a
nehezen meg-
gesebb eszköze

soha sem mulla-
nyos kisasszony
is lehet jól mu-
hitte, hogy ki-
y a világ, hát
erecsendy alicu
nem tihatja
adányiék házá-
burjantani. Ne
mert ő nem
nál és nem ijed
a ki ott bent
langjában.
s tudja, hogy
liert jött ide ez
s jói is tenne,
a jött, a mint
mmi kétség ab-
bizonyos kis-
og utána nézni
menteknek az
a kocsin ülő
ju száját. Senki
Gyermekkora
ber lett belőle
mégsem mond-
zót az egyik
ért mégis, asár-
a megtelepedik
a kerti bort,
előle mint akár-
lesz épen nagy
Erzsikét el is
tott Kerecsendy

lett az első beérkezők lelkes fogadtatásának.
A program szerint először az urak sán-
dolin versenye jött. A 800 méter-
pályára kevesebben vállalkoztak mint a hogy
a főre rendező bizonyosan várta; s ha al-
talában csakugyan több versenyzőre számí-
tott, nem csak ezen, de a többi számnál is
csalaktotott. Valóban nagyobb érdeklődést
érdemelt volna meg a verseny s főként az
ifjúság részéről. Epon azért elismerésünket
kifejeznünk azon, már férfi kora teljében
jövő versenyzőit, ki bár tegnap késő délután
érkezett meg látatlan egy tavoli vadaszterü-
letről s kezének is fájós plezur alkalmatlan-
kodott, még is beült egy versenyző sando-
linba. A kitűzött 10 frankos arany és 5 fr.
díjért összesen hatan eveztek: Szutor Ferencz
Sugár Gyula, Hollóssy Jenő, Bakon Kálmán
Balogh Béni és Bereczky László. Legelőször
Szutor F. ért be s jó 25 üllel utána
másodiknak Bakon Kálmán. Sugár Gyula és
Hollóssy egy szandolin hszal majdnem
egyszerre harmadikul. A regatta ver-
senyre két csapat indult, a „Heges“ en
Szutor Ferencz, Murakózy Endre és
Csatly Ferencz, a „Futar“ on Bereczky
László, Balogh Béni és egy harmadik, kinek
névát a jury pennája felelede feljegyezni.
A „Futar“ gyengéjén futott, a mi nem is es-
di, mikor a két evezős a verseny előtt ta-
nitgatta a lapát kezelésre a kormányos
Bereczky. A Heges könnyen nyerte
meg a 10 frankos aranyat. Kicsolnak
versenyre a bíráló bizottság alig tudott
annyi embert összehoztatni, hogy legalább
két csolnak fusson. Háron tornász önként
vállalkozott egy lélekvesztőre. De ellenfel-
nem volt. Addig bzdítgattuk aztán Veres
Balintot, hogy elszanta magát. Isten neki!
O is evezőt vett jó markos kezéb. Így az-
tan ketten ketten megindulhattak. Szutor
Ferencz és Hollóssy Jenő, Veres Balint és
Janóssy Zoltán közdötték a 10 fros
első arany díjert. A pálya közepén összeü-
dött a két csolnak és a Szutoréké messze
oidalt fordult, miáltal Veres Balinték nagy
előnyt nyertek; úgy hogy az ellenfél lemondva
az első díj reményéről, visszatért a kikötőbe.
Legnagyobb érdeklődéssel vártuk a hől-
gyek sándolin versenyt. A har-
mandik számnak már vége van és még sen-
kiselem jelentkezik; pedig a parton mind ott
ülnek azok a kisasszonyok, kiket majd min-
deannap lehet látunk, — a mint köny-
nyedn végig sikkant egy-egy sandolinon.
A bíráló bizottság (Csurka János, Öry Sám-
uel, Polony Andor urak) ott ülnek tü-
relmetlenül, s folytonosan a hölgy közön-
ég felé függesztve kívánsi szemeiket az asztal-
on. Mar elmarad a verseny. Még se. Nem
szabad neki. Polony Andor magához veszi
a rózsá, gyöngyszurke, hortenzia kék,
narancs, amarant, vörös stb. színű szalag jel-
vényeket és egymás után feltűzdeli a leányok
valára. Azok tiltakoznak e tolakodás, e
kényzerszerzők ellen. A mamák, a nagyné-
nik és egy csomó ifjú ember azonban a Po-
lony Andor partjára állanak és a ki; akara-
tosok végre is meghajolnak a közkívánat előtt.
A győzelem reményében, lelkes éljenzés közt
ünek sandoltonaiba: Csapó Etelka, Ujváry
Ida és Irma, és Kapéczy Emma kisasszonyok.
Elsőnek érkezett vissza Ujváry Ida,
másodiknak Ujváry Irma a kisasszony.
Az első díj volt 10 fr. értékű china ezüst
caukortó, tele rakva finom cukorkákkal;
második egy ezüst csengő. Mindkettő hasz-
nos háztartási czikk. Gazdasszonyoknak va-
ló, még a csengő is. A győztes kisasszo-
nyokat minden oldalról szívélyes üdözléssel
köszöntötték. Végül jött a deak verseny.
Tizenöt éven aluli kis diákok versenyezhet-

Micu. — De én azt mondom, hogy nem veszi
el. En mondom.
— Már miért nem venné? — szolt váll-
vonitva az egyik czimborá.
— Sokat ittal, Micu, — jegyezt meg
a másik.
— De az eszemet nem ittam el, — verte
a mellet Kerecsendy Micu, — és a mit tu-
dók, hát tudom s ha bizonyos kisasszony
tudná azt, nem kompromitálta volna magát
az egész világ előtt.
— De hát mit tudsz? — fagkatták a
czimborák.
— Azt, hogy ez az ember nem nézi
mindig a holdvilágot s nagyon ügyesen ki-
tudta magának szemelni a dsgazdag meny-
asszonyt.
— Du-gazdag menyasszonyt? — kiál-
tottak föl bamulva a czimborák.
— Azt hát s bizonyos kisasszony na-
éyon főlül a számításával.
— Beszélj már világosan.
— Világosan? Hát lehet világosab-
ban beszélni? Ez az ember nem hiába ál-
kodott az Aranyhegyi kisasszonyok körül.
— Az Aranyhegyi kisasszonyok körül?
Azokról a zsidókról beszélsz?
— Azokról. Félmilliót kap mindegyik
leány.
— No, no, talán nem is lesz annyi.
— Ha nem lesz is annyi, de tömte-
len gazdagok. Ez az a kikerestelkedet vén
zsidó megvette most itt a szomszédságunk-
ban a Sarvári locsgrói jószágát is. Teg-
nap hallottam, hogy aláirták már a szer-
ződést.
(Folyt. köv.)

tek csolnakon. Csak két csolnok indult: a
Sugár és Villám. Amabban Kovács Gyula,
Fényes Jenő és Vadász Gábor, emebben
Kerekgyártó József, Kerekes Zs. és Wasser-
vogel J. nevű tanulók eveztek, olyan heves-
kedéssel, a milyennel csakisilyekorban lehet.
Az ingyenes partról, hol szaz meg szaz
tanulóársuk, jó barátjuk gyűlt össze, és
fűlhasító hangos buzdítgatás még inkább fo-
kozta erajókat, igyekezéseiket. A Sugár meg-
előzte pár csolnakhoszszal a Villámot, s így
amaz nyerte az 5 frank első díjat, — a
pedig az egy ezüst forintos másodikat. — A
verseny eredménye kihirdetettén, az esti
szárületben, nyájás holdvilágnál apró
nő és férfi tarsaságok vizi seta-
ura keittek. Nem maradt csolnak és sandolin
uresen. A parton cigány zene, a tavon vi-
dam dal, es pajkos nevetés ölvadtak össze
tetszetos harmoniák, melyekhez még szépen
beillett az evező lapatok szabályos kimer-
esapasa, s fölvert hullámok ocsosasa. Később
elcsendesült a tó; minden élénkség zaj a
partra húzódtott és megeredt a táncz, s tar-
tott éjfélig. A verseny tartama alatt a kö-
vetkező holgyek nevéit sikerült összeírnom:
Abaffy Gizella, Csurka Jánosné, Fár Kálmán-
né, Ganóvszky Lajoné, Gebauer József-
né, Huber Józsefné, Klechner Manóné, Klímó
Auréliéné, Kóbor Kornéliéné, Nánássy Lászlóné
Nánássy Lajoné, Pápayné, Kerekes Antonia,
Papp Mihályné, Stecki Adolfaé, Tóth László-
né, Ujváry Istvánné, Jenkóvsz Sándorné,
özv. Vecsejné urhölgyek; továbbá Báshy
Vilma (F. Bányá), Bieber Gizella, Csapó
Etelka és Tonika, Fár Anna, Gebauer Ilka,
Horváth Nóvika, Kegl Szeréna, Kálmán Ida,
Kerekes Esztike, Kapéczy Emma, Szabó Etel-
ka, Ujváry Ida és Irma, Vertessy Juliska és
Agnes stb. kisasszonyok. (Z—y.)
— Virilisek. A törvényhatósági bi-
zottság legtöbb adótfizető tagjainak (viril-
sek) névsorát az 1886-ik évi XXI. dik t. czik
alapján minden évben az igazoló választmány
állítja össze, s illetve igazítja ki, s ugyan-
azon törvény 26. §-a szerint a sorrend meg-
állapításánál az állami, felekezeti, törvény-
hatósági, községi, és magánintézetek
tanárai, a tudományos akadémiák
tagjai, az akadémiái művészek, a folyó-
irat- és lapszerkesztők, a lelkészek, az ipar
és kereskedelmi kamarák bel- és kültgjai,
ugyszintén a magyar államban érvényes ok-
levéllel ellátott tudorok, tanarok, ügyvédek,
bírák, orvosok, mérnökök, építésszek, gyógy-
szerészek, sebészek, bányászok, erdőeszek,
gazdaszok, gazdatisztek és állatorvosoknak
— szesz egyenes állami adója kétszeresen szá-
míttatik; továbbá a férj vagy atya államadó-
jába a nő, valamint a kiskoru gyermekek
államadójába is beleszámítandó, ha a nőnek
vagy kiskoru gyermekeknek vagyonát kezeli.
Ehez képest értesített a városi érdeklét la-
kossága, hogy a legtöbb adótfizetőnek hiva-
talos kimutatása a városi jegyzői hivatalban a
folyó 1886 évi Szeptember 20. napjával kezdő-
dó 8 napi közzemlére kitétetni rendeltetett, ott
az megtekinthető s ha az illetők ezen névjegy-
zék ellen felszólalni kívánnak és illetve adójuk
kétszeres beszámításának kedvezményét a
jövő 1887-ik évre igénybe venni óhajtják, e
végett a városi jegyzői hivatal helyiségében
ülésező Igazó választmány előtt a folyó
1886. évi Szeptember 28, 29 és 30, napjain
d. e. 9—12 és d. u. 2—6 óráig, szóval vagy
írásban jelentkezzenek és jogosultságaikat
igazoják, a későbbi felszólalások figyelembe
nem vétetvén. Dedrezen, 1886. Szeptember
A városi tanács.

— Tűz a színház közelében. Félre vert
baraug kongasa riasztotta fel a város alvó
közönséget szombaton éjjel fél 2 órakor. A
tűz a Czegléd utczán levő Bészler Károly
örökösök tulajdonát képező ház udvarán volt,
mely közvetlen szomszédja a mi híres szép
nagy színházunk telkének; csupan a Komá-
romy tée, rendőrkapitánysági helyiségekül
szolgáló épület választja el a két telket egy-
másból. E ház egyik lakója most Andrásfy
e. redes dandárparancsnok, s az istállót is o-
bérelli, melyben két szép értékes, egy prj és
deres nemes fajú volt bekvete. Ha nagy-
szel fúj a tó; könnyen veszedelmessé s veg-
zetessé válhatott volna, annyival is inkább,
mert egészen közelben kátrányos zsinde-
lyel fedett épület is fekszik; a víz pedig a
kutakban igen mélyen és szűken van. Egy
cserepes istálló égett. A tűzet Varga Sándor
a Komáromy ház házmestere vette észre, ki
az emeletre lakik s szobája ablaka a Bészler
udvarra nyílik. Egy óra tajban esőrömpölésre
ébredt föl; de még akkor nem vette figye-
lembe s ismét elaludt. Ez fél 2 órakor me-
gint felverte a zaj. Kinézett az ablakon.
Roppant füst toltul elébe. Látja, hogy a lo-
vasz, kit többször halott János néven szólí-
tani az istálló előtt fekszik. Többszöri
kiáltásra felkeltez mikközben kiesapott a láng
a fedélen. A lovasz annyira fejtét vesztette,
hogy — mint Varga Sándor házmester be-
széli — az udvarkapunak rohant s azt
rázni kezdte s e g é l y ü l kiáltozva.
Az udvarbőleik is felébredtek a nagy lár-
mára. A nagy és kistemplom toronyőrei
szintén észrevették a tüzet és már ekkor —
fél 2 óra után kevéssel — verték fére a

harangot. A tűzoltó laktanyán a kitűzött
kellemetlen füstszagra hasonlóképp elég korán
figyelmessé lettek s néhány perc alatt meg-
vizsgálták az örtanya udvarát, a Brischa
Gyula kereskedő lakását és pinczejét. Majd
azt hittek, hogy a színház és, melyre erős-
fény vetődött. Csakhamar a vész színehelyén
termettek tehát, hol a szénával megrakott
padlás és egy zabolá kamara már akkor lán-
gokban állott. Nagy baj volt a vízhiány;
az udvaron levő kutban a vizet a 8 méteres
főmőszívó nem érte el, s így a kocsikon
hordott vizre kellett szorítkozni. Mindamel-
lett megtesztelt munkával a tüzet sikerült
lokalizálni és tovább terjedését megakadá-
lyozni. A két szép lovat azonban már nem
lehetett megmenteni. Azok a nagy füstben
megfuladtak. A lovasz azt állítja, hogy ő
megkísérelte azok kiszabadítását, de any-
nyura meg voltak vadulva, hogy nem bírt
velök. A Varga Sándor vallomása szerint
fél 2 órakor az istállóból már semmiféle zajt
nem hallott. Ajtaja állítólagosan nyitva lett
volna. Hogy a tűz honnan keletkezett, azt
az ezután megteendő tűzrendőri vizsgálat
lesz hivataly kipuhatolni. Erős a gyanu,
hogy a Román Éde színházi ezüsrász hasz-
nálatában levő, istálló melletti fából össze-
takolt kamarafelelben támadt, melyben sütni
is szoktak, s ennek pléh kúrtoje az istálló
eresze alatt, deszkák és lécek közt ment
végig. Most is tüzelhettek a bódében s a
padlás a kemence csövetől tüzet fogott.
— Személyi hírek. Gr. Dégenfeld
József főispán pár napi távollét után tegnap
este vissza jött városunkba. — Gr. Át Éde
honvéd lovassági tábornagy és Gy. Gy.
Béla altábornagy tegnap este az itteni hon-
véd zászlóalj megsejmelésé végett váro-
sunkba érkeztek.
— A hol nem jubilálnak. Hajdu-
varmegye t. hó 4-dikén, szombaton töl-
tötte be életének 10-dik évét. Akkor mult
10 éve, hogy a megyék rendezéséről szolt
törvényértelmében a volt Hajdukerületből,
továbbá Szabolcs és Biharmegye egyeséből
Debrecezen szab. kir. város székhelylyel
egészen újonnan szervezte magát 1876. szept.
4-én tartott legelső közgyűlésen. A megye
első főispánja Silye Gábor, alispánja pedig
Weszpremy Gáspár volt. Es a megye ezt az
év fordultól nem ünnepelte meg; a mi igen
ritka, s ta én még tiszteltre méltó jelenség
is ebben a szenvedélyesen jubiláló világban.
— Tanulók teljes ellátásra. A Szé-
chenyi-utczá 1773. szamu háznál egy intelli-
gens családnál két iskolai tanuló teljes el-
látásra felvétetik. A tanulóknak alkalmuk
nyílik a családban a német és francia tar-
sáig-i nyelvet gyakorolhatni.
— Esküvő. Vetessy Mihály helybeli
fiatal kereskedő szombaton d. u. esküdt
örök hűségöt Bodoháza pusztán ottani birtokos
Gábor Ferdinánd művelt leányának Izabella
kisasszonynak. Az esketési szertartást Nagy
Lajos m. pécsi lelkész és egyhm. tanácsbíró
tartotta, emelkedett szellemű beszédet, inté-
vény a boldog párhoz. Esküvő után vidám,
magyaros hazi mulatság következett, melynél
Mark Endre és Nagy Lajos urak igen sike-
rűlt felköszöntőt mondtak.
— Eljegyzés. Szathmáry Ferencz, vá-
rosunkban előnyösen ismert ifjú asztalos mes-
ter, eljegyezte Dobrovolszky Rózsa k. a. t.
Zachariás Ferencz helybeli lakos vnokáját.
A l d a s e z é p f r i g y e .
— Az ág. hitv. evang. egyház isko-
lájában ma deig összesen 46 gyermek irat-
kozott be, kik közül leány 29, fia 17; három
kivételével ág. hitv. evangélikusok. Most már
más hitfelekezetűek is vétetnek fel.
Iskola megnyitás. A helybeli ág. hitv.
ev. egyházközség vasárnap nyitotta meg két
tauteremmel ellátott új iskoláját, mely a
nagyvárad utczai Gál-féle házban, ugyanott
a hol a gyülekezet imaterme is van, rend-
tetet be, tagas, czélszerű helyiségben. A me-
nyitás ünnepélyesen ment végbe. Zelenka
Pál főesperes és miskolci lelkész, Farbaki
József nyiregyházi lelkész, a tiszai egyház-
kerület jegyzője is megjelentek azon, szem-
lélni és udvözölni egy egészen ifjú, de gyors
szilárdulásnak indult egyház ezen újabb ha-
ladó lépését. Az imateremben nagyszámu,
leginkább nőkből álló intelligens közönség
gyűlt össze ez alkalomra. A városi hatóságot
Csurka János senator, Zöld János jegyző és
Gergely Antal adópénztárnok képviselték.
Ott volt Kiss József kir. tanfelügyelő is.
Nyiregyháziakról hat tanító is volt jelen. A me-
nyitás istentisztelettel volt egybekötve, mely-
nél emelkedett szellemű beszédeket tartottak
Zelenka Pál és Farbaky József. Igen szép
orgonáztak a kis 10 éves Pazar István és
Holczhammer István tanító. Déiben az egy-
ház notabiltásai és vendégek 35-en a nagy-
erdőn gyűltek össze ebédre, hol természetesen
a toasztok sem hiányoztak. Ma a főesperes
canonica visitatort tartott.
— Temetés. Ritka részvét mellett te-
mették el tegnap Hajdu-Szabolcszió n
az ott elhunyt Fischbein Albert né-
született Grosz Pau a asszonyt. A 21 éves
fiatal szép asszony három gyermeket hagyott
háttra. A temetés díszet nagyban emelte, hogy
Dr. Bárány József debreczeni hitszónok
megható szép gyászbeszéddel bucsuztatta el
a korán elköltözöttét.
— Rablási kísérlet. Folyó hó 3-án
éjjeli 11—12 óra közt a debreczeni pályá-
uton a bagosi erdőben két ismeretlen fegy-
veres egyen támadta meg az ott keresztül
utazó L. F. debreczeni asztalos mestert és
társát. A lovak gyors lábán azonban megszá-

badították őket a szerencsétlenségűtől s egy
kis ijedségnél egyéb bajuk nem történt. Le-
het, hogy csak kezdő kapocza betyárok voltak
a támadók.
— Szovátiak a népnevelésügyért.
A szovát (Hajdu m.) ev. ref. egyházközség
az idén egy minden igényeknek megfelelő
díszes iskola épületét emeliet egy tauterem-
mel és tanítói lakással. Az építkezés több
mint 5000 frtba kerül, melynek nagy segit-
sége volt a derék egyháznak az ottani föl-
desuraság; Debrecezen sz. kir. város,
mely ingyen telket és 527 frtot adatoit az
új iskola részére. Az épület közel áll a be-
fejezéséhez. Ugyancsak Szovátion már felavat-
tatott azon szép kis orgona a ref. templom-
ban, melyet egy jómódu pár, Kardos József
és neje Csorba Zsuzsanna 2000 frtnyi költsé-
gel készítették. Docsekai József debreczeni
orgona építővel.
— Kir. közjegyzőség B. Ujfaluban.
A m. kir. gazdaságügyminiszter, a berettyó-
ujfalusi kir. járásbírósgy területére nézve
„Berettyó-Ujfalú“ székhelylyel, 1886. évi no-
vember hó 1-től kezdve királyi közjegyzősé-
get rendszerezett.
— Megszünt léptene A B. Ujvároshoz
tartozó Daru Karinkó nevű pusztára az ott
észlelt lépfene betegség miatt etrendelt
látat szeptember 3-án meglelt szünetetve, mi-
után Aug. 13-tól fogva e köreket nem fordult
elő. A Nagy Karinkó pusztá azonban to-
vábbra is zárlat alatt hagyatott.
Legújabb.
A „Debrecezi Ellenőr“ eredeti távirata.
SZOFIA, szept. 6. Sándor fejede-
lem a tegnapi minisztertanácsban
hivatalosan közölte, hogy lefog kö-
szönni. A miniszterek és a tisztek tiltakoztak az elhatározás ellen, s élénken
sürgették a fejedelem megmaradását, de a fejedelem ismételtlen kijelenté, hogy
Oroszország ellenzésével szemben és a hatalmak támogatásása melkűl
nem maradhat. — A regenség alkotásának kezelése nem vétetett föl, —
s a miniszter tanács határozat nélkül oszlott szét. A nemzetgyűlést szept.
11 kére összehívták. — Nem tudni
hogy a fejedelem előbb fog-e távozni,
vagy csak azután.
SZOFIA, szept. 6. Oroszország vá-
laszát az eléje terjesztett kérdésekre tü-
relmetlenül várják, s ezek alapján való-
színűleg új tárgyalások fognak megin-
dulni. A bolgar kormány emlék iratot
kézbesített a hatalmak képviselőinek,
melyben kifejtívén a helyzetet kéri a ha-
talmakat, hogy nyilatkozzanak az elő-
terjesztett pontokat illetőleg. A választ
csak néhány nap mulva várják. A re-
gensség alkotása valószínű.
Felelős szerkesztő és kiadó laptulajdonos
Vértési Arnold.
Főmunkatárs: Karczag Vilmos.
Ad 402.
1886. úgyszám.
Hirdetmény.
Stern Márton nagyvárad fakeserde-
dő megkeresésére az általa a debreczeni
vaspálya udvarba szállított s ott 2808
raktári szám alatt elhelyezett, a vevők
által átnem vett különböző építleti fanyaga-
k és zsindelely folyó 1886 dik évi szept-
ember hó 8-dik napján délutáni 3 óra-
kor készpénzfizetés mellett nyilvános
árveresen elfognak adatni, mire a venni
szándékozók meghívotnak.
Kelt Debrecezenben 1886-dik évi
szeptember 6-án.
Paksy Imre
kir. közjegyző.
Iskola-megnyitási hirdetés.
Van szerencsem a t. cz. szülék és gyá-
mok becses tudományára hozni miszerint f. é.
szeptember hó 15-én felsőbb helyen engedé-
lyezett, felekezet nélküli jelleggel bíró elemi
magán tan és nevelő intézetet
nyitok.
A törvényt szabta tantárgyakon kívül ki-
váló gond lesz fordítva a német és fran-
czi nyelv alapos oktatására.
Vidkiek kedvező feltételek mellett tel-
jes ellátásra is fogadtatnak fel.
Magánoktatást a latin nyelv-
ben, valamint a középiskolai tantárgyakban
is nyerhetnek nálam.
A beiratások intézetem ideiglenes helyi-
ségében.
Széchenyi-utczá 1762 naponia eszközöl-
tettek, hol minden bővebb felvilágosítással
szives készséggel szolgálók.
Debrecezen, 1886 szept. 2-án
Feingold Ignác.
tanintézet tulajdonos.

